

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí 19. mája 2010 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **J. O. pre pokus zločinu vraždy** podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Tr. zák., prerokoval sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. februára 2010, sp. zn. 2Ntok 1/09, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. O. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júla 2006, sp. zn. 5T 8/05, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. marca 2007, sp. zn. 1 To 2/2007, bol J. O. uznaný za vinného zo spáchania zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

11. júla 2005 približne o 15.00 hod. v H., v obytných priestoroch bývalej kafilérie, v kuchyni, po nedorozumení s M. A., nar. X., so zámerom zabiť ju, kuchynským nožom s čepeľou dlhou 18,2 cm ju raz bodol do brucha vľavo hore, čím jej spôsobil ranu hlbokú najmenej 14 cm, prenikajúcu do pohrudnicovej dutiny, cez blany pohrudnice a osrdcovníka do dolného laloka pravých pľúc, v dôsledku čoho nastal kolaps pľúc vpravo hore, prenik vzduchu a krvácanie do pohrudnicovej dutiny, a toto zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť napadnutej do 1. septembra 2005.

Za tento trestný čin mu bol podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 18 rokov. Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/

Tr. zák. uložený trest prepadnutia veci, a to kuchynského noža dlhého 29,5 cm, s čepeľou 18,2 cm.

Krajský súd zároveň zaviazal odsúdeného v zmysle § 228 ods. 1 Tr. por. č. 141/1961 Zb. nahradiť poškodenej V. škodu vo výške 875,92 € (26 388 Sk).

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. februára 2010, sp. zn. 2Ntok 1/09 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. bol zamietnutý návrh odsúdeného na obnovu konania v uvedenej trestnej veci, nakoľko krajský súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti uzneseniu krajského súdu odsúdený podal sťažnosť ihneď po skončení verejného zasadnutia do zápisnice, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil.

V sťažnosti uviedol, že jeho návrh na povolenie obnovy konania obsahuje dostatok skutočností a dôkazov, ktoré by sami o sebe, ako aj v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a najmä o treste. Podľa jeho názoru výpoveď svedka J. B. môže preukázať, že poškodená mala motív zbaviť sa ho, a tento dôkaz je spôsobilý vnieť pochybnosti o správnosti zisteného skutkového stavu veci, podobne ako aj výpoveď svedka J. N. z D., ktorý by súdu objasnil, ako odsúdený s poškodenou spolu žili a ich výpovede by tak mohli odôvodniť zmenu vo výroku o uloženom treste.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. februára 2010, sp. zn. 2Ntok 1/09 a podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že návrhu na obnovu konania vyhovie a obnovu konania povolí, alternatívne aby rozhodol podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. tak, že uloží orgánu, proti rozhodnutiu ktorého sťažnosť smeruje, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd rozhodujúci o sťažnosti, primárne zistil, že sťažnosť je prípustná (§ 185 ods. 2, § 402 ods. 3 Tr. por.), že bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), zároveň však dospel k záveru, že táto nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania žiadal, aby boli vypočutí dvaja noví svedkovia k tomu, či mala poškodená pred skutkom pomer k V. a k tomu, ako poškodená s odsúdeným spolu žili. Vôbec nespochybňoval skutkové zistenia prvostupňového a odvolacieho súdu, len sa snažil vysvetliť motív svojho konania. To však súd nemôže považovať za dôkaz, ktorý by odôvodňoval zmenu výroku o vine. Pokiaľ ide o výšku uloženého trestu, prvostupňový súd pri rozhodovaní o treste podrobne skúmal motív činu odsúdeného, ako aj možnosť, či nebol ku konaniu vyprovokovaný poškodenou, pričom tiež prihliadol na to, že v minulosti bol viackrát trestaný. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd odsúdenému uložil primeraný trest a ani dôvody, ktoré v návrhu na obnovu konania odsúdený uvádzal, nemohli mať vplyv na zmenu výroku o uloženom treste.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa teda v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním súdu prvého stupňa, že neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por., a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania bol v súlade so zákonom zamietnutý.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. O. nie je dôvodná, a preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. mája 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vyhotovila: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová